

Samen trouwen gaan

Samen gaan is
iets zien in iemand wat je zelf niet begrijpt
voorzichtig proeven hoe de ander smaakt
verlangen naar de dagen die hij of zij beter maakt
genieten van de liefde die almaar rijpt.

Op trouwen staan is
geloven in een lange toekomst samen
je levens nog meer laten vergroeien
uit romantische ideeën een mooi feest zien vloeien
je liefde voor de ander met volmondig ja beamen.

Door het leven gaan is
durven ja zeggen vaker dan dat ene moment
ja tegen nieuwe plannen op positieve kracht
maar ook ja tegen de donkerte soms in de nacht
altijd ja voor de ander die je telkens opnieuw verkent.

Samen trouwen gaan
is vanaf nu voor altijd aan elkaars zijde staan.

Hij

De man van mijn dromen. De krachtpatser die in mijn armen ook eens hopeloos mag zijn. De kapitein op woelig water, de passagier op mijn zomerse cruise. Hij is mijn rots in de branding, de zon in mijn zomer, de hamer op mijn aambeeld, het lepeltje naast mijn kopje.

Maar bovenal is HIJ het onmisbare stukje in de WIJ waar ik van droom.

© Wouter Fimmers

Zij

De vrouw van mijn dromen. De prinses die mijn koningin wordt, maar die ook als nar haar wispelturige zelf mag zijn. Met haar prachtige verzachtende vrouw zijn, leidt zij ons doorheen het bos, maar laat ze zich gidsen als het nodig is. Zij is mijn veilige haven, de zon in mijn zomer, de kleur in mijn leven, het boek op mijn nachttafeltje.

Maar bovenal is ZIJ het onmisbare stukje in de WIJ waar ik van droom.

© Wouter Fimmers

WIJ

Wij worden niet één. Maar drie. De kracht van *jou* en de doorzetting van *mij* worden de energie van *ons*. Wij, dat zijn jij en ik. En dat zullen we ook blijven. Ik en jij, en voor altijd een derde veiligheid: wij. Wij is een kompas voor wie het noorden kwijt is, wij is de thuis voor wie zichzelf wil zijn, wij is het refrein tussen onze strofen. Samen zingen wij ons lied. Over ik en jij, over mij en jou, over ons en wij.

© Wouter Fimmers

Trouwen is houden.
Houden van elkaar.
Elkaar door dik en dun steunen.
Steunen -als het moeilijk is- op het vertrouwen.
Vertrouwen dat het altijd goed komt.
Komen als je nodig bent,
gaan als ademruimte nodig is.
Nodig zijn voor het goede leven van de ander.
De ander helpen zichzelf te zijn
en jezelf niet nodeloos veranderen.
Want trouwen is houden van elkaar.

Ringen

Als ik jouw ring mag, dan mag jij de mijne. Dan ben ik altijd bij jou en ga jij nooit meer weg. We zullen samen verstoppertjes spelen door onze dagen. Samen tellen we tot tien en wie niet tijdig weg is, moet koken. Of boodschappen doen. Maar eten doen we beiden aan dezelfde tafel. Nu en straks. En nog heel lang. We zullen samen van rijkelijk gevulde tafels snoepen. Maar ook zure appels om doorheen te bijten gaan we delen. In prachtige lentelandschappen rennen we achter elkaar aan. Maar misschien ook tellen wij ooit wel eens zwarte sneeuwvlokken en ruziën we dan samen tot tien. En meer dan eens zal ik je na een drukke dag eens niet hebben gezien. Als dat zo is, kijk dan naar mijn ring. Want in welke scherpe hoek ik me ook bevind, mijn ring is rond zodat ik altijd de weg naar jou terug vind. En als jij mijn ring aanvaardt, wil ik graag die van jou. Zo zijn we verbonden vanaf vandaag, over morgen, voor altijd.

Kaars

Ik brand van verlangen om bij jou te zijn. Jij zet mij in vuur en vlam. Jij maakt me warm als ik het koud heb. Jij brengt het licht in mijn donker. Jij legt ook het vuur aan mijn schenen als de vlam dreigt te doven. Dan wakker jij me aan. Om te branden, om lichtend te zijn. Op onze belangrijkste dag steken wij voor het eerst onze kaars aan. Hoopvol uitkijkend naar een lange toekomst samen. Vaak zullen wij de warmte zoeken bij elkaar. 's Avonds onder een dekentje, of er boven op als het wat heter mag zijn. Vaker nog zullen wij in het licht zien waar we heen willen en samen keuzes maken zonder ons te verbranden. En als er toch eens blaren zijn om te verzorgen, als de nacht langer lijkt dan de dag, als de winterse koude maar blijft duren, dan steken wij onze kaars weer aan. Omdat dan ooit die lange dag geleden wij samen voor het eerst onze kaars aanstaken met een duidelijk doel. Het is ons symbool, ons teken van liefde, onze herinnering aan de waakvlam. De waakvlam die ons weer brengt naar het licht, naar de warmte, naar de liefde. Onze liefde. En ik brand van verlangen om die liefde elke dag als ons licht te laten zijn.

Duiven

Dag duifje, mijn druifje. Mijn mierzoete snoepje. Ik laat je vrij om te vliegen waar je maar wilt gaan. Want ik vertrouw er op dat jij altijd je weg naar huis weer vindt. Dag duifje, mijn druifje, mijn sneeuw wit snuitje, wat een geluk dat ik naast jou fladderen mag. Ik tortel zo graag met jou. We zoeken onze weg en dat doen we samen. Al laat ik jou los, jij kan altijd binnen. Al vlieg ik uit, jij mag me altijd verwachten. En als we dan samen zijn, pikken wij de graantjes van het leven op. We plukken de vruchten van onze keuze voor elkaar. Jij en ik voor een lange vlucht samen en thuis komen bij elkaar. Dag duifje, dag lieverd, dag liefste lieveling mijn!